

अते पयुंदासस्तु तदन्वमात्रसङ्कोचार्थ इति ततो भेदात् । कुलचिद्विकल्पप्रसङ्गावप्यनगत्या प्रतिषेधाश्रय-
णम् । यथा "नातिरात्रे घोडशिनं गृह्णातीति" इत्यादौ ।
अत्र "अतिरात्रे घोडशिनं गृह्णातीति" शास्त्रप्राप्त्यो-
क्त्यपहणस्य निषेधाद्विकल्पप्रसङ्गावपि न पयुंदाशान्-
यणम्, असम्भवात् । तथाहि यदात्र घोडशिनपदार्थे
नञपर्यायस्यदातिरात्रे घोडशिव्यतिरिक्तं गृह्णातीति
वाक्यार्थबोधः स्यात् । स च न सम्भवति "अतिरात्रे
घोडशिनं गृह्णातीति" प्रत्यक्षविधिविरोधात् । यदि
चातिरात्रपदार्थेनान्यस्यदातिरात्रव्यतिरिक्ते घोडशिनं
गृह्णातीति वाक्यार्थबोधः स्यात् । सोऽपि न सम्भवति,
तद्विधिविरोधात् । अतोऽनन्वगत्या शास्त्रप्राप्त्योक्त्य-
पहणस्यैव निषेधः । न च विकल्पप्रसङ्गः तस्याश्रय-
णीयत्वात् । इयांस्तु विशेषो यद्विकल्पादनेकप्रतिषिध्यमा-
नस्य नानर्थहेतुत्वम् । यथा "न कलङ्गं भक्षयेत्" इत्यादौ
कलङ्गभक्षणार्थः, तत्र भक्षणनिषेधस्यैव पुरुषार्थत्वात् ।
न च "दीक्षितो न ददाति न जुहोति" इत्यादौ शास्त्र-
प्राप्तदानहोमादीनां निषेधाद्विकल्पापत्तिरिति वाच्यम् ।
अतः पुरुषार्थभूतदानहोमादीनां निषेधस्य पुरुषार्थत्वा-
भावेपि निषिध्यमानस्यानर्थहेतुत्वम् । यथा क्रतौ स्त्री-
गमनादेः । तन्निषेधस्य क्रतुर्थत्वेन तस्य क्रतुवैयर्थ्यस-
म्पादकत्वात्" । [निषेधकाः" मार्कण्डेयपुं ।

निषेधक लि० नि+धि+ण्वु । निवारके "ये चाह्नाद-
निषेधविधि पुं निषेधे अभावे विधिरिष्टसाधनतापीहेतुः ।

अभावे इष्टसाधनताबोधकवाक्ये यथा "एकादश्यां न भु-
ञ्जीतेत्यादौ" भोजनाभावे एव इष्टसाधनत्वं बोधयति न तु
भोजने विध्यर्थेष्टसाधनत्वभावम्, अतो निषेधवाक्या-
दस्य भेदः । "अष्टम्यां मांसं नाश्रीयत्" इत्यादौ तु
निषेधे मांसभोजने अनिष्टसाधनत्वं बोधयति "एकादश्यां
न भुञ्जीत" इत्यादौ तु भोजनाभावे इष्टसाधनत्वमिति
विधिरूपे गदाधरः । एवं नेष्टेतोदानमादित्यमित्या-
दावपि निषेधविधित्वमित्याकरे स्थितम् । अतएव
एकादशीभोजनाभावस्य अभोजनसंकल्परूपस्य व्रतत्वम्
तिथिखण्डविशेषनियमनं, च । निषेधत्वे कालनालापे-
क्षतया तत्कालमात्रेण निवृत्तिः स्यात् "निषेधस्तु
निवृत्त्यात्मा कालमात्रमेवेत्येते" इति भट्टोक्तेः ।

निष्क माने पु० आत्म+क+ सेट् । निष्कयते अनिष्कत ।
अचोपदेशत्वात् इति निमित्ते न णत्वम् । प्रानिष्कयते ।

निष्क पु० न० निचयेन कायति निस्+कै+क निष्क-अच्
वा । शास्त्रीयघोडशमाशकपरिमितसुवर्णानामष्टाधिकशते,
२२५वह्नारिकरूपके (टाका) २२५सुवर्णपरिमिते
पलपरिमाणे मानभेदे, ४५सोभूषणे ५हेमपाले ६दीनारे
च अमरः । दीनारशब्दे दीनारार्थः दृश्यः । ७पके
८घोडशद्वये (काहन) परिमाणे "वराटकानां द्यकद्वय
यत् वा काकिणी तास्य पण्यतस्तः । ते घोडश इत्य
इहावगम्यो इत्यैस्तथा घोडशमित्य निष्कः" लीला ।
"हरिचक्रेण तेनास्य कण्ठे निष्कमिवार्पितम्" कुमा०
"चतुःषोडशिको निष्को विज्ञेयस्तु प्रमाणतः" मनुः
"गवामभावे निष्कः स्यात् तटूर्जं पादमेव वा" मिता०
धृता इतिः ।

निष्कराट्क लि० निर्गतः कण्टकोऽस्य प्रा० व० । १८पसर्गहीने
२वाधकरहिते "राज्यं निष्कराट्कं कृत्वा भोक्ष्यसे मेदिनी
पुनः" भा० वि० ६५० ।

निष्कराट् पु० निर्गतः कण्टः स्वस्रोऽस्य । वरुणदुर्गे शब्द-
निष्कम्प लि० निर्गतः कम्पो यस्य प्रा० व० । कम्पहीने "नि-
वातनिष्कम्पमांसव प्रदीपम्" "निष्कम्पवृक्षं निवृत्तद्विरेफम्"
कुमा० "दिशः पपात पत्रेण वेगनिष्कम्पकेतुना" रघुः ।

निष्कम्प पु० देवसेनाधिपभेदे "वलिना हवपवां तु स ह
निष्कम्पुना रथे" हरिश्च० २४४ अ० देवासुरयुद्धोक्ते ।

निष्कर्ष पु० निष् कर्ष+भावे घञ् । निचये २२५तादिना
स्वरूपपरिच्छेदे "एतद्विदन्तोविद्वांसश्चरुयोनिष्कर्षमन्व-
हम्" मनुः । "स उपधाधिर्भवेत्तस्य निष्कर्षोऽयं प्रद-
र्यते" भाषा० । शनिःसारथे च

निष्कर्षण न० निस्+कृष+प्रावे ल्युट् । निष्कासने शनिःधा-
रथे "प्राज्ञमस्त्रं प्रियाशोकशयनिष्कर्षबोधधम्" रघुः

निष्कल लि० निर्गता कला यस्य प्रा० व० । १कलान्तर्ये
२निरवयवे सम्पूर्णे "निष्कलं निष्क्रियं शान्तं निरवयवं
निरञ्जनम्" श्रुता० च० "चिन्मायस्याहितोयस्य निष्क-
लस्याशरीरिणः" एका० जामदग्न्युवाक्यम् । ३कला-
दिव्यापारशून्ये च "दृश्यन्ते निष्कलाः शान्तं प्रहीणाः
संज्ञकर्मभिः" भा० व० २०८ अ० । ४नतार्कवायां इहावां
क्षिवां स्त्री शब्दरत्ना० नीरकलाणां क्षिवां स्त्री
क्षीप् शब्दरत्ना० ।

निष्कषाय लि० निर्गतः कषायः चित्तमन्वभेदो यस्य प्रा० व० ।
१चित्तदोषशून्यं निर्मलचित्तं लक्षणी । चक्षुर्पिशां
२जिनभेदे पु० हेमच० ।